

PARTICULARITĂȚI DE TRATAMENT LA PACIENȚII CU GUTĂ

Autor: Tontici Ecaterina

Introducere

Actualitatea temei studiate este condiționată de creșterea prevalenței a gutei pretutindeni. Guta reprezintă o boală, care poate induce dizabilitate, nefropatie severă și crește riscul bolilor cardiovasculare. Din ce în ce mai des se întâlnește refractaritatea către tratamentul standard pentru cuparea artritei acute cauzată de gută și pentru tratament hipouricemiant. Tratamentul potrivit scimbă evoluția naturală a bolii cu îmbunătățirea stării și calității vieții pacientului.

Cuvinte cheie: guta, tratament, acid uric

Scopul principal

Analiza tratamentului medicamentos disponibil în guta, în dependență de stadiul bolii, vârstă și maladiile concomitente ale pacientului; tratamentul hipouricemiant și tratamentul acceselor acute de gută.

Materiale și metode de cercetare

Studiul a fost realizat pe un lot reprezentativ de bolnavi cu diagnosticul de gută internați în SCR în secțiile Artrologie și Reumatologie, în perioada anului 2018. Lotul include 12,72% femei cu vârsta medie $62 \pm 2,72$ ani și 87,28% bărbați cu vârsta medie $59 \pm 0,90$ ani.

Concluzii

1. Guta se întâlnește mai frecvent la bărbați, decât la femei, afectând preponderent femeii cu vârsta mai mare de 50 de ani și bărbați cu vârsta mai mare de 40 ani.

2. Doar un grup mic de pacienți (26,36%) a atins “nivelul țintă” de acid uric în ser după tratament hipouricemiant administrat la domiciliu, iar majoritatea – 55,46 % au avut valori mai mari decât limita de sus a normei.

Conducătorul științific: Cepoi-Bulgac Daniela, asistent universitar

Rezultate

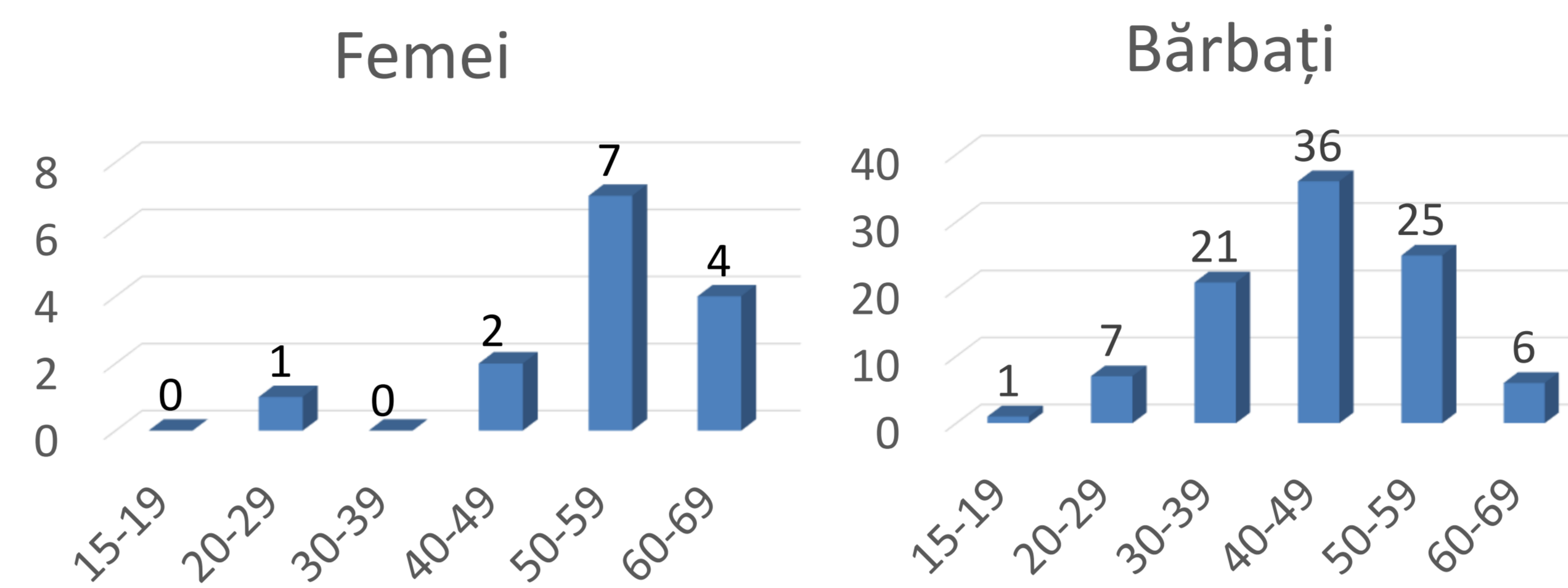

Figura 1. Frecvența cazurilor de gută în dependență de vârsta la debutul bolii

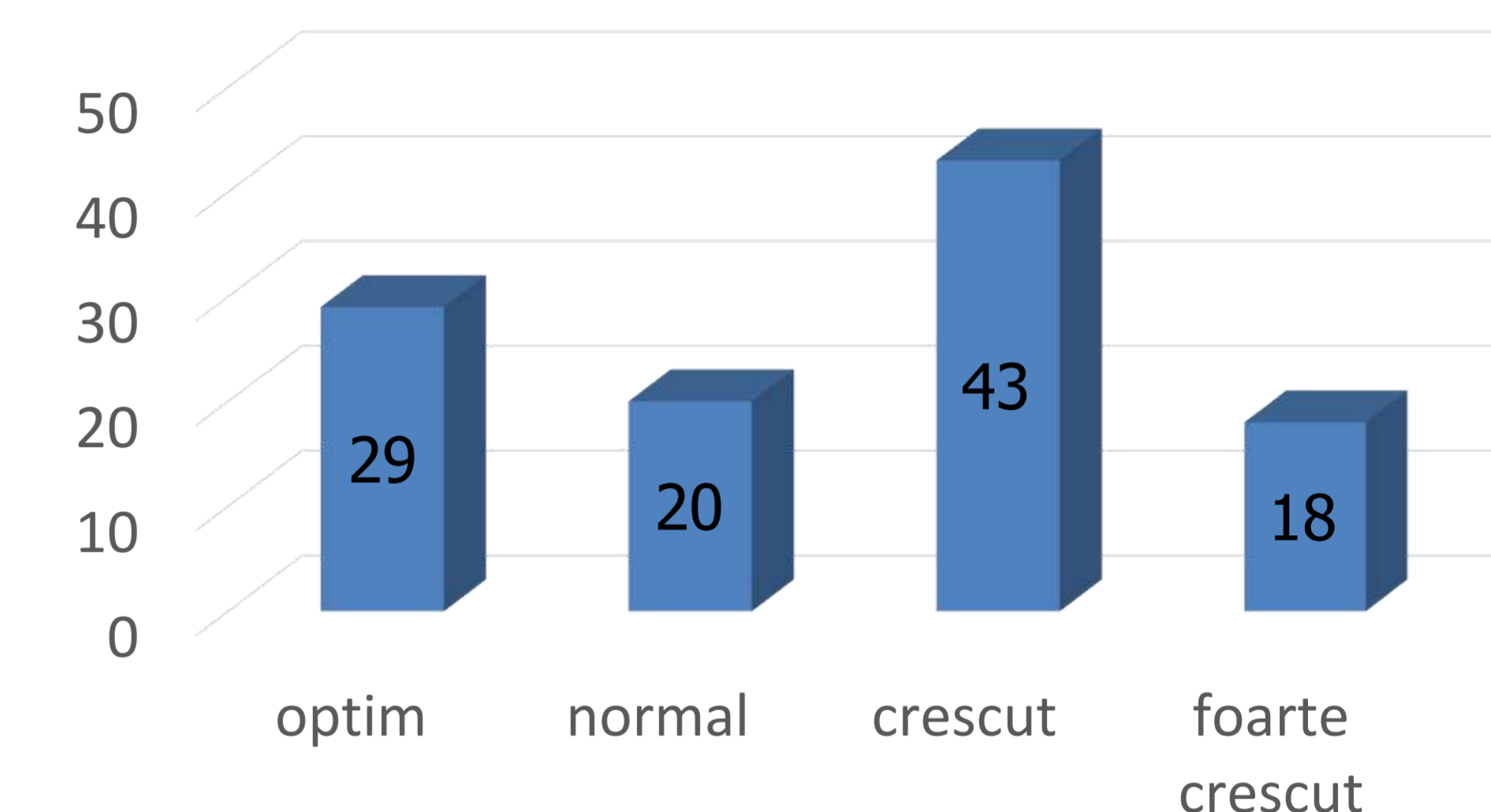

Figura 2. Numărul pacienților per categorie a nivelului acidului uric

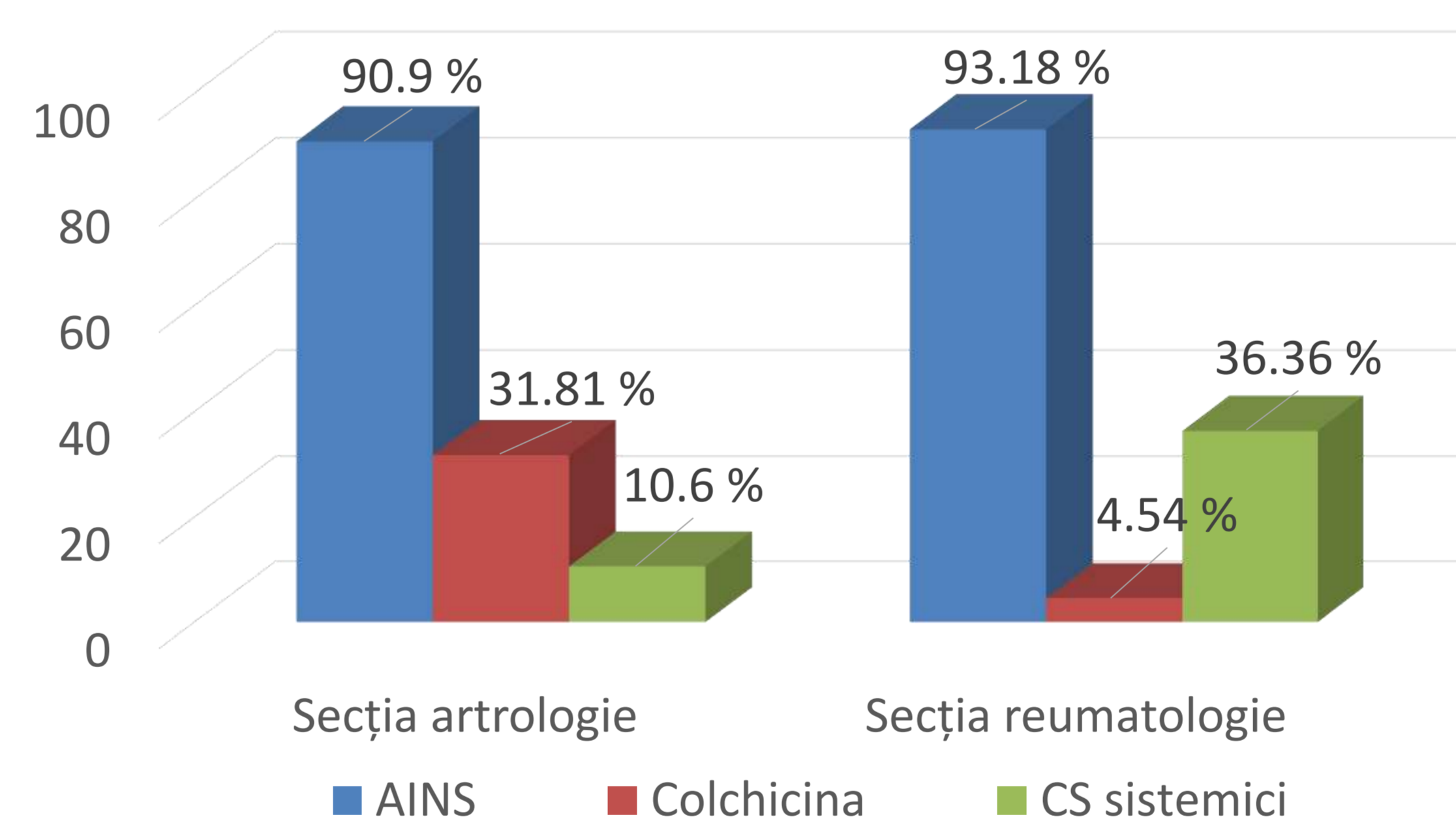

Figura 3. Frecvența medicamentelor utilizate în atac acut de gută în dependență de secție.

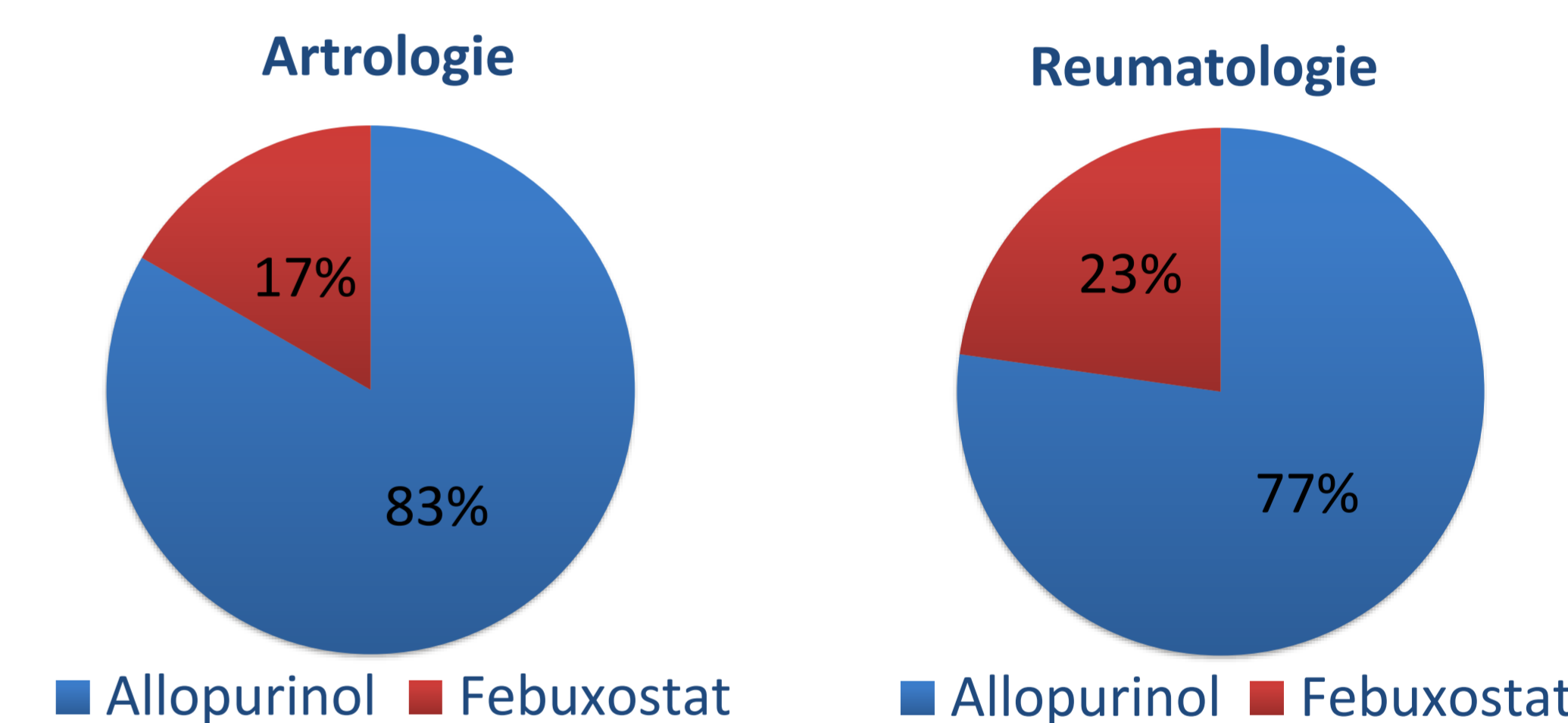

Figura 4. Repartizarea medicamentelor hipouricemiante utilizate în dependență de secție.

3. Se observă că la pacienții, care au administrat tratamentul hipouricemiant regulat valorile medii a AU în ser sunt mai mici, comparativ cu indicii bolnavilor, care au urmat tratamentul neregulat.

4. În calitate de tratament a accesului acut în staționar au fost utilizate: AINS, colchicina, CS orale și CS intraarticular. AINS sunt cele mai folosite. Colchicina a fost mai frecvent indicată în secția Artrologie, iar CS sistemici în secția Reumatologie.

5. Tratamentul hipouricemiant în ambele secții a fost efectuat, utilizând 2 medicamente din grupul uricodepresive: allopurinol și febuxostat.